

Your name is Ms. Diana. You are everybody's favorite substitute teacher. Nobody seems to know you're a goddess, except maybe the quiet outcast at the back of the class.

Thorbjørn Erik Køppen Christensen

January 7, 2019

Jeg havde 5.c i dag, god klasse, omend en smule højtråbende, og det var da også hvad mødte mig da jeg trådte ind i lokalet: "JAAA fru Diana skal have os i dag." Jeg kunne mærke deres sorg strømme til mig, og dem opfyldes af en gælde i dens sted. Problemet ved at være en glædesgudinde er at man må tage folks sorg fra dem, det er selvsagt mere et problem for en selv, end for dem der mister sorgen. Om ikke andet så til en grænse, og jeg var måske ved at nå den i dette distrikt, jeg var ellers sjældent i et område mere end en måned af gangen, men her havde jeg allerede været to måneder.

Naboklassen brast ind i lokalet: "I må ikke få hende, vi vil have fru Diana i dag!" Problemet ved at være glad i en længere periode er at man bliver sorgen afvent, og uden at kende sorgen, hvordan skal man da kunne klare selv små mængder af den? Det varede ikke længe før skolen var skudt sønder og sammen, så der var nok ikke meget jeg kunne gøre, på nær at rejse til et nyt sted

Inspired by:

https://www.reddit.com/r/WritingPrompts/comments/ademdd/wp_your_name_is_ms_diana_you_are_everybodys/